

عنوان مقاله:

تأثیر توانایی مدیران بر محافظه کاری با تأکید بر نقش اندازه شرکت و اهرم مالی

محل انتشار:

فصلنامه بررسی های حسابداری و حسابرسی، دوره 29، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندها:

شکرالله خواجهی - استاد، گروه حسابداری، دانشکده اقتصاد مدیریت و علوم اجتماعی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

ثريا ويسى حصار - کارشناسی ارشد، گروه حسابداری، موسسه آموزش عالی کار، قزوین، ایران.

علی غبوری مقدم - استادیار، گروه حسابداری، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف اصلی این پژوهش، بررسی تاثیر توانایی مدیران بر محافظه کاری با تأکید بر نقش اندازه شرکت و اهرم مالی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. روش: فرضیه های پژوهش برای ۱۲۵ شرکت طی دوره ۶ ساله، از سال ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۴ و با استفاده از الگوهای رگرسیونی چندمتغیره آزمون شد. یافته ها: نتایج نشان می دهد که با افزایش توانایی مدیران، سطح محافظه کاری افزایش می یابد. همچنین، مدیران بسیار توانا سطح پایین تری از محافظه کاری را در شرکت های بزرگ و اهرمی اعمال می کنند. نتیجه گیری: نتایج نشان می دهد که مدیران بسیار توانا، به دلیل منتفع شدن شرکت و ذی نفعان محافظه کاری می کنند. اول، مدیران توانند از مهارت ها و تخصص استثنایی خود برای گزارش محافظه کارانه، بر اساس قراردادهای کارا استفاده می کنند؛ دوم، مدیران بسیار توانا، از محافظه کاری پیروی می کنند تا از پیامدهایی مثل از دست دادن شهرت و مشاغل آینده جلوگیری کنند. علاوه بر این، تصمیم گیری درباره محافظه کاری، نه تنها به توانایی مدیر، بلکه به ویژگی های سازمانی نیز وابسته است؛ بنابراین سرمایه گذاران، اعتباردهندگان، حسابرسان و سایر ذی نفعان، در ارزیابی توانایی مدیران هنگام ارزیابی سطح محافظه کاری در گزارش های مالی یا هنگام ایجاد تنظیمات قراردادی کارا با مدیران، باید اندازه و اهرم مالی شرکت را نیز به عنوان عوامل اثرگذار در نظر داشته باشند.

کلمات کلیدی:

اندازه شرکت، اهرم مالی، توانایی مدیران، محافظه کاری

لينك ثابت مقاله در پاپیگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628810>
